Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 20/07/2022 a les 15:00

Steve Vai i l'èter diví

El guitarrista estatunidenc va tancar la seva gira europea al teatre Tívoli, en el marc del festival GuitarBCN | El guitarrista va oferir una actuació de dues hores fortament aclamada pel públic

Steve Vai | Marina Tomàs

Més enllà dels límits de la música litúrgica, pocs artistes aconsegueixen remetre de forma tan clara a Déu com **Steve Vai**: des de la seva figura com a *guitar god*, que avui en dia ja ha quedat una mica anacrònica per la seva connotació sacralitzada, fins a les seves múltiples cançons que juguen amb la divinitat, com l'himne guitarrístic "For The Love of God" o "Zeus In Chains". Jo mateix recordo perfectament com vaig entrar a l'univers del guitarrista novaiorquès a través d'una altra cançó de reminiscència divina -en aquest cas irònica- com "God Blessed Video": un tema força oblidat de la seva breu etapa a **Alcatrazz,** la banda encapçalada pel cantant **Graham Bonnet** (ex**Rainbow**), en què **Vai** va accedir l'any 1984 substituint a un altre dels grans *shredders* mundials: **Yngwie Malmsteen**. Amb aquest èter diví que l'envolta, el guitarrista va aterrar al Teatre Tivoli de Barcelona, dins del festival GuitarBCN, per a cloure la seva gira europea de presentació del darrer disc, *Inviolate* (Favored Nations, 2022), i la primera que l'estatunidenc ha ofert en sis anys.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=r7BDk1sDE54
Amb un quart d'hora de retard, **Steve Vai** va saltar sobre l'escenari amb una guitarra plagada de leds al mànec per interpretar "Avalancha". Tota una descàrrega de mètal instrumental que va deixar clar que el músic no havia vingut només a viure del seu repertori passat. Amb la quarta cançó de la *setlist*, va arribar el primer moment àlgid de la nit, protagonitzat per la clàssica i sensible "Tender Surrender", que alhora també va servir per presentar, per primer cop, la seva icònica guitarra personalitzada de color blanc.

El concert va seguir el seu curs amb un extens repàs dels seus darrers temes com "Greenish Blues" o "Candlepower", que entremig van deixar els espectaculars solos del baix de Philip Bynoe i del guitarrista acompanyant Dave Weiner. Tot seguit, **Vai** va oferir diferents cançons del seu repertori més antic per fer una demostració del seu amplíssim ventall de recursos. Primer, amb la contundent "Bad Horsie", en què va explotar al màxim les possibilitats del seu pont flotant per emular els crits d'un cavall. I, després, amb "Whispering a Prayer", en què l'estatunidenc va aconseguir una expressivitat insuperable -que gairebé s'acostava a la d'una veu humana- amb harmònics impecables, moviments per l'escenari per a acoblar les freqüències distorsionades o amb la precisió quasi ofensiva amb la palanca. Sens dubte, ara que les palanques estan en el focus mediàtic pel Barça, **Steve Vai** va demostrar ser-ne l'autèntic rei.

A més, també es va poder escoltar al reputat solista des de diferents facetes. Per una banda, va mostrar el seu cantó més eteri amb "I'm Becoming", en què la distorsió va deixar pas a un so net cristal·lí ben carregat de *delay* i reverberació. Per l'altra banda, **Vai** va recuperar "Dyin' Day", coescrit el 1995 amb **Ozzy Osbourne**, en què Weiner va agafar la guitarra acústica per desplegar tota mena d'arpegis. El concert va arribar a la seva gran recta final amb el vertiginós solo de bateria de Jeremy Colson i amb "Zeus In Chains", el primer senzill d'*Inviolate*. També va recordar els dos grans himnes de *Passion and Wafare* (Relativity / Epic, 1990), l'àlbum que va catapultar **Vai** a la fama: primer, va deixar caure la breu i solemne "Liberty" i, tot seguit, com no podia ser d'altra forma, "For The Love Of God". Com a gran sorpresa de la nit, **Vai** va fer pujar el seu tècnic de monitors i també cantant líric **Danny** perquè entonés amb ell les primeres frases del tema.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=F2V9yqfXIf4
El públic va rebre el final del concert amb un llarg aplaudiment i aclamant de forma ostentosa el guitarrista, fet que va provocar que **Steve Vai** oferís un darrer bis, "Fire Garden Suite IV - Taurus Bulba". D'aquesta manera, el guitarrista estatunidenc va posar el colofó final a un concert de dues hores en què va demostrar sobradament que als seus 62 anys segueix en plena forma. Abans de l'apoteòsic final, **Vai** va agrair un per un tot el seu equip per haver fet possible la gira i, finalment, es va acomiadar del públic amb un "*God bless you all*" ("Déu us beneeixi a tots"), un exemple més de l'èter diví que envolta la seva música i la seva figura.